

En vecka på Fugloy

Kyrka och skola

Sondag den 2 april

Jag har nästan alltid tur / eg eri eydin / med vädret vid mina besök på Færoarna. Det galler också denna söndagsmorgon. Det blåser lite, men sikten är klar och ibland lyser solen igenom. Planeringen för idag är enkel — jag ska gå i kyrkan och för övrigt tänker jag ta dagen som den kommer.

»Skúla-fundurin«

Tidig på formiddagen följer jag min vård på en annan aktivitet. Árni har kallat till möte / fund / klokkan 10 i skolan, där man tänker diskutera Hattarviks framtid. Med är bröderna Gullak och Petur Gilbert samt deras syster-

son, 12-årige Annfinn.

Fyra personer låter inte så mycket, men det är dock omkring 15 procent av Hattarviks befolkning.

Árni har gjort en kalkyl, som går ut på att utveckla fångsten av lundar och havstestur till att omfatta även barbetning och förvaring, så att man kan sälja »grytfärdiga« produkter.

Men då behöver man naturligtvis göra en hel del investeringar i lokaler, rensningsmaskiner och frysetrymmen. Fordelen skulle vara att folk kan bo kvar på ön, men ändå få en arbetsinkomst.

Det blir mycket siffror på svarta talvan — Árni talar sig varm, det märks

att hann stortrivs i sin kreativa roll.

Efteråt skämtar jag med honom och kallar deras möte för »Skúla-fundurin«.

»Deknur«-gudstjänst

Strax före klockan tolv går jag tillsammans med Árni och Marianna till kyrkan. Jag har frågat Hanus Hansen i Útistova om lov att fotografera i kyrkan. Det moter inget hinder. Hanus är deknur i Hattarvik, vilket betyder att han ansvarar för och leder gudstjänsterna då prästen inte är här.

Hattarviks kyrka är relativt stor, jag gissar att den rymmer 100-150 personer. Idag är vi omkring 15 besökare, både barn och vuxna. Hanus läser

dagens texter ur bibeln och något ur en predikosamling. Han leder också den unisona psalmsången. Det finns ingen som spelar orgel, men det behövs sannerligen inte heller. Hanus har en maktig stämma och tillika en god sångröst och församlingen sjunger med — högt och ljudligt — lite långsamt kanske för svenska öron, men det passer på något sätt här.

Ute på kyrktrappan, efter gudstjänsten stannar folk upp ett slag. Man hälsar på varandra och pratar en stund. Så går var och en hem till sitt. Vinden har ökat i styrka och bränningarna ute i viken kastar flera meter höga kaskader av vitt skum upp på klipporna.

Skolan

Måndagen den 3 april

Idag är jag med Marianna i skolan i Hattarvik. Skolbyggnaden, ett gammalt grått stenhus, verkar lite trist på utsidan, men inne i klassrummet är det ljus och vackert, ganska nyrenoverat, tror jag. Fönstren har nya, vita gardiner, på vilka barnen tryckt egna motiv i grönt. Marianna har haft ganska mycket arbete under veckoslutet med att fälla / falda / och stryka gardinerna, men nu är de på plats till allas glädje.

En varm atmosfär

Det råder en varm och kamratlig atmosfär i klassrummet, men arbets-

Árni Dahl

takten är hög och Marianna ställer stora krav på sina elever. Egentligen är det en omöjlig uppgift att undervisa barn från tredje till och med åttonde klass i samma rum samtidigt, men det går genom att ett par åldersgrupper arbetar på egen hand med t ex färöisk skrivning, medan de övriga har engelsk med lärarinnans hjälp. I matematik arbetar var och en

individuellt och lärarinnan får då rotera runt i klassrummet hela tiden för att hjälpa och instruera.

Kurra gömma / krógvá og blunda /

På rasten lekar barnen kurra gömma. Jag känner

Simun Gullaksen

Marit och Bergfrida

Marianna Debes Dahl